

PIRMĀS INSTANCES TIESAS SPRIEDUMS (otrā palāta)

2005. gada 20. aprīlī*

Lieta T-318/03

Atomic Austria GmbH, Altenmarkta [*Altenmarkt*] (Austrija), ko pārstāv G. Kucsko [*G. Kucsko*] un C. Šūmahers [*C. Schumacher*], advokāti,

prasītāja,

pret

Iekšējā tirgus saskaņošanas biroju (preču zīmes, paraugi un modeļi) (ITSB), ko pārstāv G. Šneiders [*G. Schneider*] un B. Millers [*B. Müller*], pārstāvji,

atbildētājs,

* Tiesvedības valoda — vācu.

otrs procesa ITSB Apelāciju padomē dalībnieks —

Fabricas Agrupadas de Muñecas de Onil, SA, Onila [*Onil*] (Spānija),

par prasību par ITSB Apelāciju otrās padomes 2003. gada 9. jūlija lēmumu (lietā R 95/2003-2) attiecībā uz iebildumu procesu starp *Atomic Austria GmbH* un *Fabricas Agrupadas de Muñecas de Onil, SA*.

EIROPAS KOPIENU PIRMĀS INSTANCES TIESA (otrā palāta)

šādā sastāvā: priekšsēdētājs J. Pirungs [*J. Pirrung*], tiesneši A. V. H. Meijs [*A. W. H. Meij*] un I. Pelikānova [*I. Pelikánová*],

sekretārs J. Plingerss [*J. Plingers*], administrators,

ņemot vērā prasības pieteikumu, kas Pirmās instances tiesas kancelejā iesniegts 2003. gada 15. septembrī,

ņemot vērā atbildes rakstu, kas Pirmās instances tiesas kancelejā iesniegts 2004. gada 3. februārī,

pēc tiesas sēdes 2004. gada 9. novembrī

pasludina šo spriedumu.

Spriedums

Prāvas priekšvēsture

- 1 2000. gada 13. novembrī Spānijas sabiedrība *Fabricas Agrupadas de Muñecas de Onil, SA* Iekšējā tirgus saskaņošanas birojam (preču zīmes, paraugi un modeļi) (ITSB) iesniedza Kopienas preču zīmes reģistrācijas pieteikumu, pamatojoties uz grozīto Padomes 1993. gada 20. decembra Regulu (EK) Nr. 40/94 par Kopienas preču zīmi (OV 1994, L 11, 1. lpp.).
- 2 Pieteiktā preču zīme ir vārdisks apzīmējums “ATOMIC BLITZ”.
- 3 Preces un pakalpojumi, attiecībā uz kuriem tika pieteikta preču zīmes reģistrācija, ietilpst 28. klasē atbilstoši pārskatītajam un grozītajam 1957. gada 15. jūnija Nicas Nolīgumam par preču un pakalpojumu starptautisko klasifikāciju preču zīmju reģistrācijas vajadzībām un atbilst šādam aprakstam: “spēles, rotaļlietas; vingrošanas un sporta preces, kas nav ietvertas citās klasēs”.

4 2001. gada 9. jūlijā šis pieteikums tika publicēts *Bulletin des marques communautaires* [“Kopienas Preču Zīmju Biļetenā”] Nr. 60/2001.

5 2001. gada 3. oktobrī sabiedrība *Atomic Austria GmbH* (turpmāk tekstā — “prasītāja”) iesniedza iebildumus pret reģistrācijas pieteikumu, pamatojoties uz Regulas Nr. 40/94 8. panta 1. punkta b) apakšpunktu. Iebildumi balstīti uz sešām agrākām preču zīmēm, ko veido apzīmējums “ATOMIC” (turpmāk tekstā — “agrākās preču zīmes”) un uz kurām attiecas šādas Austrijā veiktas reģistrācijas:

— vārdiska preču zīme Nr. 75 086, kas ir pieteikta 1973. gada 16. martā un reģistrēta 1973. gada 23. augustā;

— vārdiska preču zīme Nr. 76 640, kas ir pieteikta 1974. gada 8. februārī un reģistrēta 1974. gada 15. martā;

— vārdiska preču zīme Nr. 85 558, kas ir pieteikta 1977. gada 2. martā un reģistrēta 1977. gada 16. maijā;

— vārdiska preču zīme Nr. 97 370, kas ir pieteikta 1981. gada 27. martā un reģistrēta 1981. gada 2. jūlijā;

— vārdiskā preču zīme Nr. 106 849, kas ir pieteikta 1984. gada 28. jūnijā un reģistrēta 1984. gada 10. septembrī.

- 6 Paziņojums par iebildumiem ir papildināts ar Austrijas Preču zīmju reģistra izrakstu attiecībā uz katru agrāko preču zīmi ar tulkojumu angļu valodā, kā arī patentu pilnvarotā, kas pārstāv prasītāju ITSB, ziņojumu, ar ko tas apstiprina, ka “[..] piecas reģistrācijas ir spēkā pilnā apjomā attiecībā uz visām attiecīgi izrakstos un manā tulkojumā norādītajām precēm”. Izraksti ir datēti ar 1999. gada 19. aprīli.

- 7 Ar 2001. gada 23. novembra vēstuli ITSB Iebildumu nodaļa informēja prasītāju par to, ka tās iebildumi tika nosūtīti pieteicējai, piešķīra tai četru mēnešu termiņu, kas beidzās 2002. gada 23. martā, lai tā varētu pievienot lietai papildu faktus, pierādījumus un apsvērumus, ko tā uzskatītu par vajadzīgiem savu iebildumu atbalstam.

- 8 Šo vēstuli papildināja skaidrojoša piezīme, kas attiecās uz iebildumu atbalstam vajadzīgiem pierādījumiem (turpmāk tekstā — “skaidrojošā piezīme”). Nedz vēstule, nedz arī skaidrojošā piezīme neietvēra noteiktu aicinājumu iesniegt precīzi norādītus trūkstošos dokumentus.

- 9 Prasītājai piešķirtajā termiņā tā neiesniedza nevienu papildu pierādījumu savu iebildumu atbalstam.

- 10 Ar 2002. gada 9. decembra lēmumu ITSB Iebildumu nodaļa pilnībā noraidīja visus iebildumus, pamatojoties uz to, ka prasītāja noteiktajā termiņā neiesniedza pierādījumus tam, ka ir pagarināta agrāko preču zīmju reģistrācija, lai pierādītu to juridisko spēkā esamību.

- 11 2003. gada 17. janvārī prasītāja iesniedza apelāciju pret ITSB Iebildumu nodaļas lēmumu. Prasītāja norāda, ka Iebildumu nodaļa nav ņēmusi vērā patentu pilnvarotā ziņojumu, ka iesniegtās izrakstu kopijas nesatur pazīmes, kas varētu norādīt uz to, ka reģistrācijas kļuvušas spēkā neesošas, un ka Iebildumu nodaļai bija noteikti jāpieprasa, lai prasītāja iesniedz trūkstošos dokumentus.
- 12 Ar 2003. gada 9. jūlija lēmumu (turpmāk tekstā — “Apstrīdētais lēmums”) ITSB Apelāciju otrā padome pret Iebildumu nodaļas lēmumu iesniegto apelāciju noraidīja.
- 13 Apelāciju padome uzskatīja, ka skaidrojošā piezīme, kas papildināja ITSB 2001. gada 23. novembra vēstuli, skaidri un nepārprotami norāda, ka agrāko preču zīmju reģistrācijas pagarināšana jāpierāda, iesniedzot pagarināšanas sertifikātu vai jebkuru citu līdzvērtīgu pierādījumu. Tā nosprieda, ka patentu pilnvarotā, kas pārstāv prasītāju ITSB, ziņojumu, ar ko tas apstiprina agrāko preču zīmju spēkā esamību, nevar atzīt par dokumentu, kas ir līdzvērtīgs oficiālam pagarināšanas sertifikātam. Visbeidzot tā precizēja, ka skaidrojošā piezīme, kas pievienota 2001. gada 23. novembra vēstulei, ļauj nošķirt šo lietu no tām, kurās tika pieņemti prasītājas norādītie Apelāciju padomes lēmumi, ar ko nolēma, ka Iebildumu nodaļai bija jānosūta papildu lūgums.

Process

- 14 Ar 2004. gada 27. oktobra vēstuli ITSB iesniedza dažus apsvērumus par ziņojumu tiesas sēdē.

- 15 2004. gada 16. novembrī, pēc tiesas sēdes, Pirmās instances tiesa aicināja lietas dalībniekus norādīt tiesību normas, kas regulē preču zīmju aizsardzības termiņu Austrijas tiesībās. Prasītāja un ITSB uz šo aicinājumu atbildēja, attiecīgi, ar 2004. gada 25. novembra un 2004. gada 29. novembra vēstulēm.
- 16 Saņemot lietas dalībnieku atbildes, 2004. gada 10. decembrī tika pabeigts mutvārdu process.

Lietas dalībnieku prasījumi

- 17 Prasītājas prasījumi Pirmās instances tiesai ir šādi:
- atcelt Apstrīdēto lēmumu;
 - piespriest ITSB atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.
- 18 ITSB prasījumi Pirmās instances tiesai ir šādi:
- prasību noraidīt;
 - piespriest prasītājam atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Juridiskais pamatojums

- 19 Savas prasības atbalstam prasītāja izvirza trīs pamatus, kas, attiecīgi, galvenokārt attiecas uz faktu, ka Apelāciju padome neņēma vērā to, ka prasītājas iesniegtie pierādījumi palika neievēroti, un, pakārtoti, uz faktu, ka Apelāciju padome nesaskatīja procesa pārkāpumu tajā apstākļi, ka Iebildumu nodaļa nepievērsa prasītājas uzmanību tam, ka trūkst noteiktu dokumentu, un, arī pakārtoti, uz faktu, ka Apelāciju padome neuzskatīja, ka Iebildumu nodaļa pārkāpa tiesiskās palāvības principu, nenorādot, ka tās prakse ir grozīta.

Par pirmo pamatu, kas attiecas uz to, ka Iebildumu nodaļa neņēma vērā iesniegtos pierādījumus

- 20 Pirmais pamats dalās divās daļās. Pirmajā daļā prasītāja apgalvo, ka tās iesniegtie Austrijas preču zīmju reģistra izraksti uzskatāmi par agrāko preču zīmju spēkā esamības pietiekamu pierādījumu. Otrajā daļā tā pakārtoti apgalvo, ka šādu pierādījumu tā iesniedza ar patentu pilnvarotā sniegtā ziņojuma palīdzību.

- 21 Vispirms ir jāizskata šī pamata pirmā daļa.

Lietas dalībnieku izvirzītie argumenti

- 22 Prasītāja apgalvo, ka lieta, kas papildina 2001. gada 3. oktobra paziņojumu par iebildumiem, ir pilnīga. Tā uzskata, ka Komisijas 1995. gada 13. decembra Regulas (EK) Nr. 2868/95, ar ko īsteno Padomes Regulu (EK) Nr. 40/94 par Kopienas preču zīmi, 16. noteikuma 2. punktā norādītie pierādījumi tika iesniegti, jo no oficiālajiem reģistra izrakstiem attiecībā uz agrākām preču zīmēm bija redzams, ka attiecīgās preču zīmes joprojām ir spēkā. Prasītāja uzskata — ja izrakstu veikšanas brīdī agrāko preču zīmju aizsardzība būtu, piemēram, izbeigusies, tad Austrijas Patentu valde [*Österreichisches Patentamt*] būtu pievienojusi izrakstiem attiecīgu piezīmi. Ņemot vērā to, ka prasītājas iesniegtajos izrakstos attiecībā uz agrākām preču zīmēm šādas piezīmes nebija, tad Iebildumu nodaļai nebija nekāda pamata uzskatīt, ka reģistrācijas vairs nebija spēkā.
- 23 Turklāt laikposmā no reģistra izrakstu veikšanas datuma līdz paziņojuma par iebildumiem iesniegšanas datumam nebija jāpagarina neviena agrākā preču zīme, izņemot preču zīmi Nr. 97 370. Tādēļ prasītāja uzskata, ka pagarināšanas sertifikāts vai līdzvērtīgs pierādījums skaidrojošās piezīmes izpratnē nebija jāsniedz.
- 24 Tiesas sēdē prasītāja norādīja, ka preču zīmes aizsardzības termiņš, kas izriet no oficiāla dokumenta, negarantē, ka preču zīme tieši tik ilgi ir aizsargāta. No vienas puses, aizsardzību var pagarināt — Austrijā preču zīmi var pagarināt termiņā, kas nepārsniedz sešus mēnešus no aizsardzības termiņa beigām. No otras puses, preču zīmi var anulēt ar tiesas spriedumu pirms šī termiņa beigām, vai arī īpašnieks no savas preču zīmes var atteikties. Prasītāja no tā secina, ka aizsardzības termiņa norāde vien negarantē, ka preču zīme līdz norādītajam datumam faktiski ir aizsargāta un ka aizsardzības termiņš attiecīgi nav tik būtisks, salīdzinot ar citiem preču zīmes raksturojumiem, tādiem kā preču un pakalpojumu saraksts, uz ko tā attiecas.

- 25 Turklāt prasītāja tiesas sēdē apgalvo, ka Austrijas Patentu valde neizsniedz īpašu preču zīmes pagarināšanas sertifikātu. Šādā situācijā prasītāja pieņēma lēmumu ar reģistra izrakstu palīdzību pierādīt, ka agrākās preču zīmes ir spēkā.
- 26 ITSB atgādina, ka iebildumu iesniedzēja pienākums ir iesniegt agrāko tiesību pastāvēšanas pierādījumus, kas pamato iebildumus. Agrākās preču zīmes pierādījums ietver arī pierādījumu tās iespējamam pagarinājumam. Ja preču zīme netiek pagarināta, tā zaudē spēku un tādējādi nevar radīt šķēršļus jaunu preču zīmju reģistrācijai.
- 27 ITSB uzskata, ka Austrijas Patentu valdes reģistra izraksti attiecībā uz agrākām preču zīmēm, kas papildina prasītājas paziņojumu par iebildumiem, neļauj noteikt datumu, kurā beidzas agrāko preču zīmju aizsardzība, kas ir ar preču zīmi piešķirto tiesību būtiska sastāvdaļa. Prasītājai nesniedzot īpašus paskaidrojumus attiecībā uz agrāko preču zīmju aizsardzības termiņu, ITSB uzskatīja, ka šis termiņš ir desmit gadi. Šāds termiņš attiecībā uz visām agrākām preču zīmēm, kas reģistrētas no 1973. līdz 1984. gadam, ir beidzies.
- 28 ITSB, iesakot piemērot Pirmās instances tiesas 2003. gada 17. novembra rīkojumā lietā T-235/02 *Strongline/ITSB — Scala (SCALA)*, *Recueil*, II-4903. lpp., noteiktos principus, ievērojot vajadzīgos grozījumus (*mutatis mutandis*), arī apgalvo — tādēļ, ka no reģistra izrakstiem neizriet aizsardzības termiņa beigu datums, otra puse iebildumu procesā un Apelāciju padome nevar ar pietiekamu noteiktību pārbaudīt agrāko preču zīmju tiesisko statusu un īpašuma tiesību stāvokli. Tādējādi ITSB uzskata, ka iesniegtos izrakstus nevar izmantot kā vienīgos pierādījumus agrāko preču zīmju pastāvēšanai.

- 29 Tiesas sēdē ITSB papildināja savus argumentus, apgalvojot, ka prasītājas iesniegtie izraksti to iesniegšanas brīdī ITSB ir bijuši pārāk veci. Tā turklāt uzskata, ka, pat tad, ja prasītājai nebija iespējams iesniegt oficiālu pagarināšanas sertifikātu, tā tomēr varēja pierādīt agrāko preču zīmju pagarināšanu, iesniedzot vai nu izvilumus no preču zīmju aizsardzības termiņu regulējošiem Austrijas tiesību aktiem, vai nu Austrijas Patentu valdes pavadvēstules, kas bija pievienotas agrāko preču zīmju reģistrācijas sertifikātiem.
- 30 ITSB turklāt norāda vairākus argumentus, kas var atbalstīt šī pamata pirmo daļu un tādējādi prasību atcelt Apstrīdēto lēmumu.

Pirmās instances tiesas vērtējums

- 31 Vispirms Pirmās instances tiesa atgādina to, kas izriet arī no Regulas Nr. 40/94 piektā apsvēruma, proti — ka Kopienas tiesību akti attiecībā uz preču zīmēm tomēr neaizvieto dalībvalstu likumus par preču zīmēm. Ar šo regulu izveidotās sistēmas priekšnosacījums ir — ITSB jāņem vērā tas, ka pastāv agrākas valsts tiesības vai preču zīmes.
- 32 Tātad šīs regulas 8. panta 1. punktā, skatot to kopā ar 8. panta 2. punkta a) apakšpunkta ii) un iii) punktu, noteikts, ka agrākas dalībvalstī spēkā esošas valsts vai starptautiskas preču zīmes īpašnieks noteiktos apstākļos var iebilst pret Kopienas preču zīmes reģistrāciju.

- 33 No Regulas Nr. 40/94 74. panta 1. punkta it īpaši izriet, ka, izskatot lietas, kuras attiecas uz relatīvu reģistrācijas atteikuma pamatojumu, lietas dalībniekam, kas, balstoties uz agrāku valsts preču zīmi, iebilst pret Kopienas preču zīmes reģistrāciju, ir jāpierāda, ka pastāv aizsardzība, un, attiecīgā gadījumā, tās joma.
- 34 Turpretim ITSB pienākums ir pārbaudīt, vai iebildumu procesā ir izpildīti nosacījumi, lai piemērotu reģistrācijas atteikuma pamatojumu. Šajā kontekstā ir jānovērtē, cik svarīgi ir attiecīgie fakti un lietas dalībnieku iesniegto elementu pierādīšanas spēks.
- 35 ITSB jānorāda, ka tam ir jāņem vērā it īpaši tās dalībvalsts valsts tiesības, kurā aizsardzību bauda agrāka preču zīme, kas ir iebildumu pamatā. Šajā gadījumā ITSB pēc savas iniciatīvas, izmantojot līdzekļus, kas šim nolūkam tam šķiet piemēroti, ir jāievāc informācija par dalībvalsts valsts tiesībām, ja šāda informācija vajadzīga, vērtējot attiecīgā reģistrācijas atteikuma pamatojuma piemērošanas nosacījumus un it īpaši norādīto faktu īstumu vai lietas dalībnieku iesniegto dokumentu pierādīšanas spēku. ITSB veicamās pārbaudes faktiskā pamata ierobežojums neizslēdz to, ka tas, papildus tiem faktiem, ko lietas dalībnieki noteikti iesnieguši iebildumu procesā, ņem vērā vispārzināmus faktus, tas ir, faktus, ko var zināt visas personas vai ko var uzzināt no vispārēji pieejamiem avotiem (Pirmās instances tiesas 2004. gada 22. jūnija spriedums lietā T-185/02 *Ruiz-Picasso u.c./ITSB — DaimlerChrysler (PICARO)*, Krājums, II-1739. lpp., 29. punkts; par šo punktu apelācijas sūdzība nav iesniegta).
- 36 ITSB, uzskatot, ka tas ir lietderīgi, tāpat var aicināt lietas dalībniekus sniegt norādes attiecībā uz konkrētām valsts likumdošanas normām. Tomēr ieinteresētajai pusei nav pienākuma pēc savas iniciatīvas sniegt vispārēju informāciju par attiecīgajā dalībvalstī spēkā esošām intelektuālā īpašuma tiesībām.

- 37 ITSB iesniegto faktu un pierādījumu pārbaude ir jāveic, ievērojot iebildumu procesa dalībnieku tiesības uz aizstāvību un taisnīgu procesu. Ja Kopienas preču zīmes pieteicējs šaubās par to, ka dokumentiem, ko iebildumu iesniedzējs sniedzis, lai pierādītu konkrētu agrāko tiesību pastāvēšanu, ir pierādošs spēks, vai arī par to, ka šādas tiesības ir piemērojamas, pieteicējs var izskaidrot attiecīgos apsvērumus ITSB procesā, un šai iestādei tie ir rūpīgi jāpārbauda.
- 38 Tomēr ITSB nevar izvairīties no sniegto faktu un dokumentu visaptveroša vērtējuma, apgalvojot, ka iebildumu iesniedzējam pēc savas iniciatīvas jāsniedz birojam izsmeļoša informācija kopā ar pierādījumiem attiecībā uz tās dalībvalsts tiesībām, kurā ir reģistrēta iebildumu pamatā esoša agrāka preču zīme.
- 39 Turklāt ir jāatzīmē, ka nedz Regulā Nr. 40/94, nedz arī Regulā Nr. 2868/95 nav noteikta to pierādījumu obligātā forma, kas iebildumu iesniedzējam ir jāsniedz, lai pamatotu savu agrāko tiesību esamību. Regulas Nr. 2868/95 16. noteikuma 2. punktā ir noteikts tikai tas, ka, "ja iebildumus pamato ar agrāku zīmi, kas nav Kopienas preču zīme, paziņojumam par iebildumiem vēlams pievienot pierādījumus par šīs agrākās zīmes reģistrāciju vai iesniegšanu, tādus kā reģistrācijas apliecību". Turklāt Regulas Nr. 40/94 76. panta 1. punktā, kas attiecas uz pierādījumu iegūšanu ITSB, paredzēts tikai iespējamo līdzekļu neizsmeļošs saraksts ("lietas izskatīšanas procesā Birojā pierādījumus sniedz vai iegūst [...]").
- 40 No minētā izriet, ka, no vienas puses, iebildumu iesniedzējs var brīvi izvēlēties tādu pierādījumu savu iebildumu atbalstam, ko tas uzskata par derīgu iesniegšanai ITSB, un, no otras puses, ka ITSB ir pienākums pārbaudīt visus sniegtos pierādījumus, lai izdarītu secinājumu, vai tie faktiski pierāda agrākas preču zīmes reģistrāciju vai pieteikšanu, un tas nevar no paša sākuma noraidīt vienu pierādījumu veidu kā nepieņemamu tā formas dēļ.

41 Šo secinājumu nostiprina atšķirīga dalībvalstu administratīvā prakse. Ja pieļautu, ka ITSB varētu formulēt nosacījumus iesniedzamo pierādījumu formai, tad rezultātā šādu pierādījumu iesniegšana dažos gadījumos pusēm kļūtu neiespējama. Šāds gadījums varētu būt šajā lietā, jo prasītāja norāda, ko ITSB neapstrīd, ka Austrijas Patentu valde neizsniedz oficiālu dokumentu, lai apstiprinātu preču zīmes pagarināšanu, un ka tādējādi prasītāja nevarēja šādu dokumentu iesniegt.

42 Šajā lietā prasītāja iesniedza Austrijas Patentu valdes 1999. gada 19. aprīļa izrakstus. Piecos izrakstos, katrs no kuriem atbilst vienai agrākai preču zīmei, ailē "Termiņa beigas" nav norādīta nekāda informācija. Tādējādi šie izraksti apstiprina, ka agrākās preču zīmes ir spēkā izrakstu veikšanas datumā, tas ir, 1999. gada 19. aprīlī. No izrakstiem izriet arī tas, ka agrākās preču zīmes tika reģistrētas, attiecīgi, 1973. gada 23. augustā (preču zīme Nr. 75 086), 1974. gada 15. martā (preču zīme Nr. 76 640), 1977. gada 16. maijā (preču zīme Nr. 85 558), 1981. gada 22. jūlijā (preču zīme Nr. 97 370), un 1984. gada 10. septembrī (preču zīme Nr. 106 849).

43 Tā kā prasītāja nav sniegusi konkrētas norādes, tad Apelāciju padome prezumēja, ka saskaņā ar Austrijas tiesībām preču zīmju aizsardzības termiņš ir desmit gadi no reģistrācijas datuma. Pat ja ir skaidrs, ka ITSB prezumpcija ir pareiza, kā tas izriet no iekšējo tiesību normām, ko lietas dalībnieki iesniedza, atbildot uz Pirmās instances tiesas lūgumu, tad šajā sakarā ir jānorāda, ka ITSB, kas ir intelektuālā īpašuma tiesību jomā specializēta Kopienas organizācija un kam tādējādi šajā jomā ir ievērojams zināšanu līmenis, nevar aprobežoties ar agrāko preču zīmju aizsardzības būtisku faktu vienkāršu prezumpciju. Pirmkārt, Apelāciju padome rīkojās pretrunīgi, no vienas puses, balstoties uz prezumēto Austrijas preču zīmju desmit gadu

aizsardzības termiņu un, no otras puses, atsakoties pilnībā piemērot šo prezumpciju aizsardzības termiņam, vērtējot prasītājas iesniegto reģistra izrakstu piemērojamību. Otrkārt, no iepriekš 31.–41. punktā minētā izriet, ka Apelāciju padomei būtu jāpārbauda preču zīmju aizsardzības termiņš Austrijā saskaņā ar šīs valsts tiesībām.

- 44 Saskaņā ar 1970. gada *Markenschutzgesetz* (Preču zīmju aizsardzības likuma) 19. panta pirmo daļu Austrijas preču zīmes aizsardzības termiņš beidzas pēc desmit gadiem, skaitot no preču zīmes reģistrācijas mēneša beigām. Šo termiņu var pagarināt. Pagarināšanas gadījumā jaunais aizsardzības termiņš, kas tāpat ir desmit gadi, sākas ar iepriekšējā termiņa beigām sekojošo dienu un, tādējādi, neatkarīgi no faktiskā pagarināšanas datuma.
- 45 No tā izriet, ka, lai saglabātu aizsardzību, katra no preču zīmēm bija jāpagarina reizi desmit gados. Tas, ka visas preču zīmes uz 1999. gada 19. aprīli bija spēkā, kā tas ir norādīts iepriekš 42. punktā, nozīmē, ka pagarināšana, kas bija jāveic, attiecīgi, 1991. (preču zīmei Nr. 97 370), 1993. (preču zīmei Nr. 75 086), 1994. (preču zīmei Nr. 76 640 un preču zīmei Nr. 106 849) un 1997. (preču zīmei Nr. 85 558) gadā, faktiski tika veikta. Šis fakts nozīmē arī to, ka aizsardzības termiņš preču zīmei Nr. 75 086 ir spēkā līdz 2003. gada 31. augustam, preču zīmei Nr. 76 640 — līdz 2004. gada 31. martam, preču zīmei Nr. 85 558 — līdz 2007. gada 31. maijam, preču zīmei Nr. 97 370 — līdz 2001. gada 31. jūlijam un preču zīmei Nr. 106 849 — līdz 2004. gada 30. septembrim.
- 46 Tātad, pretēji ITSB apgalvojumiem, prasītājas sniegtie izraksti ļauj noteikt agrāko preču zīmju aizsardzības beigu datumu, kā arī ļauj secināt, ka četras no piecām agrākām preču zīmēm (izņemot preču zīmi Nr. 97 370) uz Apelāciju padomes lēmuma pieņemšanas brīdi, tas ir, uz 2003. gada 9. jūliju, bija spēkā.

- 47 Tas, ka izraksti bija datēti vairāk nekā 29 mēnešus pirms to iesniegšanas brīža ITSB, šo secinājumu nevar apšaubīt. Pat ja būtu bijis labāk, ja prasītāja iesniegtu jaunākus izrakstus, iepriekš minētajā 45. un 46. punktā norādītais vērtējums no izrakstu vecuma nav atkarīgs. Turklāt ir zināms, ka laikposmā no izrakstu veikšanas līdz to iesniegšanai piecu agrāko preču zīmju statuss nav mainījies. Visbeidzot, attiecībā uz pēdējo minēto laikposmu, kas ir neizbēgams, iesniedzot oficiālus dokumentus, prasītājas patentu pilnvarotais nolēma pievienot izrakstiem savu ziņojumu, kas apstiprina, ka agrākās preču zīmes saglabā savu spēkā esamību.
- 48 Tāpat ir jānoraida ITSB arguments, saskaņā ar kuru, lai pierādītu agrāko preču zīmju pagarināšanu, prasītāja varēja iesniegt vai nu izvilkumus no attiecīgiem Austrijas tiesību aktiem, vai nu agrāko preču zīmju reģistrācijas sertifikātiem pievienotās Austrijas Patentu valdes pavadvēstules.
- 49 Kā norādīts iepriekš 31.—41. un 43. punktā, prasītājai nebija pienākuma pēc savas iniciatīvas sniegt vispārēju informāciju par Austrijas preču zīmju tiesībām.
- 50 Pavadvēstules, spriežot pēc tās, ko ITSB citēja kā piemēru tiesas sēdē, ir formulētas vispārīgi, un tajās vienīgi atkārtotas 1970. gada *Markenschutzgesetz* noteiktās normas attiecībā uz aizsardzības termiņu. Tādēļ iespējamai šo vēstulju iesniegšanai šajā lietā nav nozīmes.
- 51 Visbeidzot, kas attiecas uz ITSB minēto judikatūru attiecībā uz pienākumu iesniegt pierādījumu un attaisnojošo dokumentu pienācīgu tulkojumu (iepriekš minētais rīkojums *SCALA*), Pirmās instances tiesa uzskata — pat ja sacikstes princips nosaka,

ka otram iebildumu procesa dalībniekam jānodrošina iespēja iepazīties ar prasītājas iesniegtajiem pierādījumiem tiesvedības valodā, to tomēr nevar interpretēt tādējādi, ka šiem pierādījumiem pašiem par sevi jābūt tādiem, kas tam ļauj pārliecināties par agrāko preču zīmju esamību, negriežoties pēc palīdzības pie padomnieka vai vispārīgi pieejamiem informācijas avotiem, kas pārsniedz sniegto pierādījumu ietvarus.

- 52 Tādējādi šis pamats tā pirmajā daļā ir jāatzīst.
- 53 Līdz ar to Apstrīdētais lēmums ir jāatceļ. Nav jāizskata argumenti, ko prasītāja sniegusi ITSB sava pirmā pamata pirmās daļas atbalstam, un tādējādi Pirmās instances tiesai par to pieņemamību nav jāspriež.
- 54 Tā kā prasības pirmais pamats ir atzīts, tad prasītājas izvirzītie pakārtotie pamati nav jāpārbauda.

Par tiesāšanās izdevumiem

- 55 Atbilstoši Reglamenta 87. panta 2. punktam lietas dalībniekam, kam spriedums ir nelabvēlīgs, piespriež atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, ja to ir prasījis lietas dalībnieks, kuram spriedums ir labvēlīgs. Tā kā ITSB spriedums ir nelabvēlīgs, tam jāpiespriež atlīdzināt tiesāšanās izdevumus saskaņā ar prasītājas prasījumiem.

Ar šādu pamatojumu

PIRMĀS INSTANCES TIESA (otrā palāta)

nospriež:

- 1) atcelt Iekšējā tirgus saskaņošanas biroja (preču zīmes, paraugi un modeļi) Apelāciju otrās padomes 2003. gada 9. jūlija lēmumu (lieta R 95/2003-2);
- 2) Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi) atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

Pirrung

Meij

Pelikánová

Pasludināts atklātā tiesas sēdē Luksemburgā 2005. gada 20. aprīlī.

Sekretārs

Priekšsēdētājs

H. Jung

J. Pirrung